

Milí bratři a sestry,

Listopadová atmosféra v přírodě, hlubší zamyšlení, ke kterému nás provokují první dny měsíce, to vše nás může vést také ke knihovně, kde sáhneme po nějaké biografii – životopisu.

Na životech svatých je mnoho zajímavého. Celý lidský život je napínavý. Život máme každý jenom jeden a pokaždé jde o všechno. Až to bere dech, když se dozvídáme, čeho lidé v životě dosáhli.

Co je člověk? Nad touto otázkou mohou dlouho spekulovat psychologové, biologové nebo filozofové. Ale co je člověk skutečně – na to odpovídá každý jednotlivec svým vlastním životem. Každý člověk je svět sám pro sebe a zůstává záhada, kterou smrt ještě zvětší. Když stojíme u hrobu nějakého člověka, ptáme se: „Co všechno se jen stalo se vším jeho hledáním a tužbami, jeho láskou a nenávisť, jeho snažením a utrpením?“ Smrtí se nic neztrácí. Ježíš řekl: „Kdo svůj život zachová, ztratí jej. Kdo ale svůj život na tomto světě vydá, zachová jej pro život věčný!“

Nic z toho, co jsem dal, se neztratí. Co všechno jsem daroval – lásku, přátelství, porozumění, trpělivost, pomoc – i jaké jsem přinesl utrpení a bolest, to všechno mě bude provázet do nebe. Všechno to, co pro mě znamenalo mnoho, po čem jsem toužil a co jsem miloval, pro co jsem žil a trpěl, zůstane zachováno ve světě Božím. A tam, v rukou Božích, spadne všechna tíha, zahojí se rány, strachy a tísně, všechen „neprožitý život“ bude vykoupen. Budeme úplně se sebou a úplně s Bohem.

otec Josef

Rozvrh výuky náboženství

Zpěvní síň

Předškolní děti	středa 17.00–17.45 jednou za 14 dní (viz dětská nástěnka v kostele)	Markéta Hanáčková Petra Špačková Mgr. Karolína Antlová
-----------------	---	--

ZŠ Herčíkova

1. třída	středa 11.50–12.35	Marie Rousová
3. třída	středa 13.00–13.45	Marie Rousová
4. třída	úterý 13.00–13.45	Ing. Eva Trtková

ZŠ Milénova

1. třída	středa 12.00–12.45	Jitka Cahová
2. třída	úterý 12.00–12.45	Jitka Cahová
3. třída	úterý 12.50–13.35	Libuše Kubáčková
4. třída	úterý 13.00–13.45	Jitka Cahová
5. třída	středa 13.00–13.45	Jitka Cahová

ZŠ Slovanské náměstí 2

1. třída	úterý 11.45–12.30	Marie Holíková
2. třída	úterý 12.40–13.25	Marie Holíková
3. třída	středa 12.40–13.25	Jiřina Sloučková
4. třída	pondělí 12.45–13.30	Mgr. Karolína Antlová
5. třída	středa 12.40–13.25	Marie Holíková

Farní učebna

od 6. třídy	út nebo čt 17.00–18.30	Marie Svorová
-------------	------------------------	---------------

Kostelní učebna

6.–9. třída	úterý 14.30–15.15	Ing. Eva Trtková
6.–9. třída	středa 16.45–17.30	Ing. Eva Trtková

Klubovna

7.–9.třída	úterý 17.00–18.00	RNDr. Miloš Winkler
------------	-------------------	---------------------

Kociánka

Gymnázium	středa 15.00–15.45	Mgr. Eva Malaníková
-----------	--------------------	---------------------

Matka Tereza z Kalkaty

Jedním z nejryzejších, nejvíce otcovských a nejlaskavějších vtělených Božích slov v naší době podvodníků a zlodějů, nových zákoníků a farizeů, falešných proroků a mudrců, kteří si činí nárok na Pravdu, je nepochybně Matka Tereza z Kalkaty. Narodila se 27. srpna 1910 v dnešní makedonské Skopji. Vyrůstala v katolické, šťastné a bohaté rodině schopného obchodníka a doktora farmacie. Při křtu dostala jméno Agnese. Doma ji říkali „GONXHA“ to znamená „POUPÁTKO.“

Dne 25. září 1928 vstoupila do kongregace misijních sester Naší Paní Loretánské a po dvou měsících odjela do Indie, kde vyučovala na vyšší škole. 24. května 1946 při cestě vlakem na duchovní cvičení ji zasáhla bída chudých. Při pohledu na místní chudáky cítí povolání zcela se věnovat službě chudým. Se svolením papeže proto Matka Tereza koncem 40. let opustila loretánskou řeholní kongregaci a 7. října 1950 je Vatikánem schválena nová kongregace sester – Misionářky lásky.

Své dobročinné společenství zakládala Matka Tereza pouze se dvěma spolupracovnicemi. V současné době kongregace sester působí ve více než sto zemích světa a je představována více než čtyřmi tisíci sestrami misionářkami, které hlásají po světě svůj velký cíl: co nejméně bolesti a ran, co nejvíce úsměvu.

Matka Tereza vstoupila do podvědomí světa, aniž by cokoliv objevila, aniž by řídila jakkoliv velkou zemi, aniž by byla známou umělkyní, bez bohatství a luxusu do krajnosti skromná a chudá. Tak chudá, že dnes nelze umístit do muzea ani pár jejích sandálů, neboť v těch sandálech chodila až do konce svého života. Matka Tereza si získala lásku

lidí díky jediné věci, kterou měla, díky své lásce k lidem, tím, že se stala Matkou všech. Proto obdržela (mimo jiná ocenění) dne 17. října 1979 Nobelovu cenu míru. V roce 1997 odešla z tohoto světa, zapsána nesmrtelně do paměti lidstva. „Živoucí anděl“, „Odbornice na neduhy světa“, „Nástroj Boha“, to jsou jen některá hodnocení, která jsou s ní spojována. Za její laskavý, chudý a obětavý život plný pokory a dobrých skutků byla v neděli 19. října 2003 blahořečena papežem Janem Pavlem II.

Kéž nám všem blahoslavená Matka Tereza u Boha vyprosí laskavé srdce vnímavé k potřebám bližních doma, ve farnosti i na ulici!

Tomáš Trtek (tomas.trtek@seznam.cz)

Nový český kardinál Tomáš Špidlík

Dne 21. 10. 2003 uvedl papež Jan Pavel II. slavnostním aktem do úřadu třicet nových kardinálů. Jedním z nich se stal i představitel českého katolického exilu, jezuitský kněz Tomáš Špidlík.

Papež se moravskému rodákovi rozhodl titul udělit jako výraz uznání: za jeho přínos křesťanské vědě a kultuře. Za své krédo si Špidlík zvolil verš ruského básníka Vjačeslava Ivanova: „Dýchat oběma stranami plic“. „Jde o to nevázat se na jednu kulturu, ale umět je spojit dohromady“, vysvětluje nový kardinál.

Tomáš Špidlík se narodil 17.12. 1919 v rodině obuvníka v Boskovicích. Vystudoval zde gymnázium a před válkou začal studovat na brněnské filozofické fakultě latinu a český jazyk. Poté, co nacisti uzavřeli české univerzity, vstoupil do jezuitského noviciátu v Benešově u Prahy. Teologii vystudoval v holandském Maastrichtu, kde byl roku 1949 vysvěcen na kněze. Rok nato odešel do italské Florencie a v roce 1951 do Říma, kde se ujal funkce spirituála v české koleji Nepomucenum. Přitom dokončil svá studia na Papežském východním ústavu doktorátem a specializací ve spiritualitě pravoslaví. Od roku 1955 přednášel tento

předmět na stejném ústavu, na Gregoriánské univerzitě a na karmeliánském ústavu Teresianum. Od 50. let mohli Češi slyšet jeho hlas na vlnách Radia Vatikán.

V roce 1995 vedl duchovní cvičení pro papeže a vatikánskou kurii.

Tomáš Špidlík je světově uznávanou autoritou v oboru spirituality křesťanského Východu, je rovněž pedagogem a autorem řady monografií a studií. Vyšlo mu (i s překlady) asi sto čtyřicet knih – např. Ruská idea, Spiritualita křesťanského Východu, Prameny světla; napsal i knihu pohádek a sbírku bajek.

Do České republiky zavítal naposledy loni, kdy navštívil Velehrad. Je držitelem řady ocenění, mj. získal řád T.G.M. I ve vysokém věku zůstává neobyčejně činorodým. Zatímco nyní jdou do tisku jeho dvě nové knihy o duchovních otázkách, další chce v nejbližší době dokončit. Hojně cestuje; naposledy navštívil Rumunsko, kde se setkal s místními teology. Od roku 1991 žije a pracuje v římském Centru Aletti.

Veronika Nečasová (verca.necasova@seznam.cz)

---

25. výročí pontifikátu papeže Jana Pavla II.

Karol Wojtyła se narodil 18. 5. 1920 ve Wadowicích u Krakova. Během 2. světové války začal studovat „v podzemí“ teologii. Na kněze byl vysvěcen 1. 11. 1946 v Krakově, promován byl v Římě a Krakově. Karol Wojtyła se stal 28. 9. 1958 nejmladším členem Polské biskupské konference jako krakovský světicí biskup. Arcibiskupem v Krakově byl jmenován 13. 1. 1964. O 3 roky později ho papež Pavel VI. jmenoval kardinálem. Po smrti dalšího papeže Jana Pavla I. byl 16. 10. 1978 zvolen za 265. nástupce apoštola Petra právě kardinál Wojtyła, který přijal jméno Jan Pavel II. (slavnostní inaugurace proběhla 22. 10. 1978). Je prvním papežem neitalské národnosti od roku 1523.

V čele církve je papež již čtvrtstoletí, tak dlouho byli papeži pouze Pius IX v letech 1846–1878 a Lev XIII. v letech 1878–1903. Během

svého pontifikátu absolvoval papež Jan Pavel II. 1,16 milionu km při 102 cestách mimo Itálii, což se rovná 29 cestám okolo světa. Z celkem 194 států světa jich navštívil 129. K tomu přistupuje ještě 143 pastoračních cest po Itálii a 301 návštěv farností v jeho římské diecézi. Nelze vyčíslit počet lidí, kteří ho slyšeli živě na cestách při jeho více než 2.400 promluvách. Jen největší bohoslužby v Manile v roce 1995 se podle některých odhadů zúčastnily čtyři miliony lidí a při cestách do Polska mobilizoval během jednoho týdne až deset milionů svých krajanů. Hlavní část čtyřdenních oslav pontifikátu Jana Pavla II. se uskutečnila ve čtvrtek 16. října, byť neoficiálně začaly již ve středu konventem k 25. výročí jeho nastolení. Odpoledne papež zveřejnil závěrečný dokument biskupské synody z roku 2001 a poté od 18:00 SELČ celebroid mši Te Deum na Svatopetrském náměstí, které se zúčastnila oficiální delegace z mnoha zemí světa, se uskutečnila ve stejnou hodinu, kdy byl polský kardinál Karol Wojtyła zvolen před 25 lety hlavou církve. Oslav papežova výročí se účastnilo i kolegium českých kardinálů v čele s českým katolickým primasem Miloslavem Vlkem, a také předseda České biskupské konference a olomoucký biskup Jan Graubner. Kolegium kardinálů předalo papežovi své poselství v sobotu 18. října. „Bůh, znaje mou lidskou křehkost, mě povzbudil a vyzval mě, abych převzal odpovědnost, kterou na mne sám vložil,“ řekl papež při celebroidání mše svaté, přitom se na věřící obrátil s prosbou o modlitby, plnit dál jeho poslání. Jan Pavel II. se stal a je jednou z nezapomenutelných osobností světových dějin.

Alena Hájková (aggy.off@seznam.cz)

Neslavný konec detektivního pátrání pro kluky a holky

Vážení čtenáři Kropoláčku! Před prázdninami jsme vyhlásili soutěž pro kluky a holky do patnácti let. Soutěž měla být detektivním pátráním kartuziánskou minulostí. Měli jsme připraveny otázky na mnoho kol a

nebyly to otázky nijak těžké. Kdo chodí častěji do našeho kostela, ten by docela určitě našel správnou odpověď. Konečně, každý se mohl zeptat dospěláků, mnozí toho o naší farnosti a o kartuziánském klášteře znají hodně. Snad jsou mezi našimi farníky pamětníci, kterým byly dosud otištěné otázky nějak povědomé. Skutečně, před řadou let byly tyto otázky při jakési akci v kostele použity. Také tenkrát byly soutěžícími děti a mládež.

Možná si vzpomenete, že v prvním kole nám zaslal správnou odpověď devítiletý Štěpán Molitor. Svou odpověď navíc doplnil krátkým vypravováním, jak letos skupina dětí z naší farnosti objevila v lese u Mokré Hory hraniční kámen panství kartuziánského klášteřa. Kámen je z roku 1722. Pak se stala nemilá věc, schránka s dary a příspěvky pro náš časopis zmizela. Protože jsme nechtěli poškodit malé detektivy, kteří snad do schránky vhodili své odpovědi, zveřejnili jsme další sadu otázek a termín řešení první i druhé sady jsme prodloužili do konce letních prázdnin.

Na odpovědi jsme ale čekali marně. Letošní parné léto nebylo zřejmě vhodným klimatem pro práci mozkových buněk malých detektivů. A tak nám nezbývá, než vám s politováním oznámit, že naše detektivní pátrání končí. Na počátku soutěže jsme úspěšným detektivům slíbili malou odměnu. Vážení čtenáři, Krpoláček se snaží vždy své sliby plnit! Večer před výročím vysvěcení našeho farního kostela zazvonil u Molitorů zástupce naší redakce a předal překvapenému Štěpánovi malý tranzistoráček. Ano, v některých zvláštních případech stačí k vítězství opravdu málo. Doufáme, že náš malý dárek udělal Štěpánovi alespoň trochu radost a že zůstane dál naším věrným čtenářem a třeba i zpravodajem o společných vycházkách našich nejmenších farníků.

Zdeněk Winkler (z.winkler@centrum.cz)

Sv. Karel Boromejský

Biskup a kardinál sv. Karel Boromejský se narodil 2. 10. 1538 jako syn hraběte Gilberta Borromeo. Opatem blízkého kláštera se stal ve věku neuvěřitelných jedenácti let a od svých čtrnácti zahájil studium na univerzitě v Pasi. Když roku 1559 dosáhl doktorské hodnosti, stala se v rodině sv. Karla velká událost – jeho strýc, kardinál Jan Angelo Medici, vstoupil na papežský trůn jako Pius IV.

Tak se stal Karel Boromejský tajným sekretářem papeže, a krátce nato kardinálem-jáhnem. Své funkce vykonával velmi pečlivě, skromně a zodpovědně. Ve věku 24 let se rozhodl vstoupit do kněžského stavu a později se stal arcibiskupem a kardinálem v Miláně. Práce měl v tomto městě víc než dost, kromě zachraňování zpustlých chrámů a evangelizace obyvatel, sloužil prostým lidem dnem i nocí. Sám žil často o chlebu a o vodě a vedl přísný asketický život. Zemřel vyčerpán 3. 11. 1584 ve věku 46 let.

Karla Boromejského znázorňujeme často s křížem (v ruce), někdy má provaz kolem krku nebo důtky v ruce – na znamení pokání.

Sv. Anežka Česká

Sv. Anežka, dcera krále Přemysla Otakara I., se narodila roku 1207 (nebo také r. 1205 či 1211). Už odmala vynikala ctnostmi jako jsou pokora a dobrovolná chudoba, a ráda dodržovala asketický život (jejími vzory byli sv. František a sv. Klára z Assisi). Proto důrazně odmítala všechny nabídky k sňatku (které byly mimo jiné skoro všechny z politických důvodů). Když ve svých 23 letech odmítla císaře a vstoupila (jako první královská dcera) do kláštera, vzbudilo to pozornost v celé tehdejší Evropě. Ale papež Řehoř IX. nešetřil chválou a doporučil ji na abatýši kláštera Na Františku. V této funkci setrvala až do smrti.

Sv. Anežka také založila II. řád sv. Františka a na Starém Městě pražském špitál sv. Františka. Také často urovnávala spory mezi králem Václavem I. a jeho synem Přemyslem Otakarem II. a českou šlechtou. Zemřela k lítosti nesčetných zástupů, které ji již za života považovaly za svatou 2. 3. 1282 a za více než 700 let – 12. 11. 1989 ji v Římě kanonizoval papež Jan Pavel II.

Anežka Česká je znázorňována především jako abatyše ošetřující nemocné. Známy je také výjev, jak Anežka předává velmistrovi křížovníků model kostela.

Marie Braunerová (mbcko@centrum.cz)

Použitá literatura: Schauber, Schindler: Rok se svatými

Biblické postavy – Starý zákon II

Šém (*Odkaz: Gn 5-11*)

Šém je pokládán za nejstaršího Noemova syna, přestože o tom existují určité pochybnosti. Jako ženatý vstoupil se svou ženou a rodinou do archy a slyšel, jak Bůh zvenku zavírá dveře na závoru. Potom začalo hustě pršet, až se celá země pokryla vodou a archa volně plula na její hladině.

Po potopě měl Šém početnou rodinu, ze které vzešly národy na východ od Palestiny.

Jefet (*Odkaz: Gn 6,7,9,10*)

Jefet byl s největší pravděpodobností Noemův druhý syn. Když Chám uviděl Noema nahého a opilého, Jefet a Šém Noema přikryli tak, že šli pozpátku a mezi sebe si natáhli plášť. Za tuto pozornost dal Noe Jefetovi požehnání, vyzvedávaje přitom význam jeho jména: „Kéž Bůh rozšíří území Jefetovo...“

Jefet se stal otcem národů na sever a západ od Palestiny, včetně národa řeckého.

Nimrod (*Odkaz: Gn 10, Mi 5*)

Nimrod byl krutý válečník a lovec, jehož sláva se rozšířila po celém světě. Podle bible byl vnukem Cháma, syna Noemova. Přesunul se na východ a založil významné babylonské království. Nechal také vystavět město Ninive, které se později stalo hlavním městem Asýrie. Místa v této oblasti dodnes nesou jeho jméno.

Kenaan (*Odkaz: Gn 9-10, 1Pa 1*)

Noe proklel Chámovu syna Kenaana, protože ho jeho otec potupil. V knize Genesis se toto prokletí vztahuje k tomu, že všichni nepřátelé Izraele – kmeny, které žily v Palestině předtím, než tam přišli Židé – byli Kenaanovými potomky.

Podle něj se jmenovala celá země.

Abraham (*Odkaz: Gn 11-25 a ve všech částech bible*)

Abraham byl prvním biblickým vůdcem izraelského lidu. Bůh se rozhodl oprostít svět od zla tak, že se zjeví lidem a stane se součástí jejich života. Abrahamovi se zjevil jako prvnímú a slíbil mu, že se jeho jméno stane velmi slavným. Abraham se stal tak důležitou postavou v dějinách božího lidu, že ho uctívají židé, muslimové i křesťané.

Abraham se narodil v babylonském městě Uru. Byl to zámožný nomád, který kočoval se svými obrovskými stády skotu a koz. Když pobýval v Cháranu, Bůh k němu promluvil a řekl mu, aby odešel se svou rodinou do nového domova v kenaanské zemi. Slíbil mu, že všem národům na zemi se skrze něj a jeho potomky dostane požehnání. V té době se to muselo Abrahamovi zdát neuvěřitelné, protože neměl žádného dědice. Dokonce i jeho vlastní jméno mu pořád připomínalo, že je bezdětný.

Uposlechl však Boha a nakonec, ve věku sta let, se Abrahamovi a jeho ženě Sáře narodil syn Izák. Byli tím oba nadšeni. Bůh však podrobil Abrahamovu víru velké zkoušce, když mu nařídil, aby Izáka obětoval. Abraham ho chtěl opravdu poslechnout, ale v poslední chvíli Bůh zaměnil Izáka za berana. Abrahama pochválil za jeho víru a dokonalou oddanost.

Sára (*Odkaz: Gn 11-23, Iz 51, Žd 11, 1P 3*)

Sára se vydala se svým mužem Abrahamem z města Uru do Kenaanu a Egypta. Toužila po dítěti, ale žádné neměla. Později, podle starého zvyku, Sára Abrahamovi nabídla, že její služebná Hagar porodí místo ní. Když už byla Sára velmi stará, narodilo se jí dítě, které nazvala Izák. Potom zapudila Izmaela, syna Hagar a Abrahama.

Hagar (*Odkaz: Gn 16 a 21, Ga 4*)

Hagar byla Sářinou služebnicí a pocházela z Egypta. Když Hagar otěhotněla se Sářiným mužem Abrahamem, Sára na ni začala žárlit a ponižovat ji. Hagar uprchla, ale Bůh ji našel v poušti. Slíbil jí šťastnou budoucnost a řekl jí, aby se vrátila zpátky k Sáře.

Terach (*Odkaz: Gn 11, Joz 24*)

Terach byl otcem Abrahama, Náchora a Hárana. Uznal Abrahamovo rozhodnutí a odešel s rodinou z města Uru. Město Ur bylo významným centrem starověké civilizace. Nachází se v jižním Iráku a ve dvacátých letech 20.století zde archeologové uskutečnili mnoho velkolepých objevů. Velký urský zikurat (chrámová věž) byl postaven kolem roku 2100 před naším letopočtem.

Mgr. Ing. René Herman (r.herman@centrum.cz)

Poutě

Je až neuvěřitelné, jak se mě plní složka s různými tiskovinami, historickými pojednáními, informačními letáčky, fotografiemi a obrazně i duchovními prožitky a dojmy z prvosobotních poutních zájezdů, pořádaných naší farností. Tyto byly konány už v době před svatou Anežkou a byly vypravovány pro velký počet zájemců i dva plné autobusy a to i s mládeží! Dokonce Dr. Radovan Perka organizoval i dvoudenní akce (pod hlavičkou lidové strany, poněvadž to nešlo jinak). Po nabytí svo-

body jsme však zpohodlněli – až se zdálo, že se snad ani pokračovat nebude.

Jeden bod z církevních pravidel říká, že každý farník se má nějakým způsobem zapojit do života místní církve. Nabídnout svoje ruce, hlavu, srdce. Prostě být k dispozici dle svých možností a schopností. Týká se to každého asi z devíti set pravidelných účastníků našich nedělních bohoslužeb. Těch, kteří se však nabídnou, není prý více než 3–5 %. A proto díky Vám, manželé Synkovi, kteří pokračujete.

Jen s obtížemi bych se dostal např. na Horu Matky Boží u Králík, abych shlédl nádherný klášterní komplex, ve kterém pro vás sloužil mši svatou a ujal se tak vedení křížové cesty staříčků řeholník, narozený v Brně na Zelném trhu.

A co třeba Křemešník nebo Želivský klášter. O nich jsem věděl jen z vyprávění.

Poslední moje putování bylo letos v květnu po stopách Jana Blažeje Santiniho. Neměl jsem ponětí, jak překrásné svatyně skrývá tento kout Vysočiny. Každá symbolizuje nějakou hlubokou biblickou ideu a to ať v Obyčtově, Borové nebo Zvoli. A kulturní památka, zapsaná v seznamu UNESCO – Kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře u Žďáru, je snad dostatečně známa.

Samozřejmě, poněvadž se jedná o poutě, tak alespoň část se jde pěšky a náplní je společná modlitba a zpěv a dle možností nás provází i náš duchovní.

A nakonec malá vzpomínka na putování Prahou, od Premonstrátů ze Strahova s krátkými zastávkami a pobožnostmi v dalších pěti kostelech, přes přeplněný Karlův most až na místo strženého Mariánského Sloupu na Staroměstském náměstí. A to naši farníci dávali tón celému procesí zpíváním mariánských písní.

KaRys

Jako každý rok jeli jsme i letos s tetou Evou na tábor do Lísku. Ovšemže oproti minulým prázdninám, kdy jsme se dokonce kvůli velkým deštům museli přesunout na obecní úřad, nám tentokrát příroda přichystala krásné počasí. A právě díky němu jsme zde mohli zažít báječné chvíle strávené v kruhu skvělých přátel, chvíle plné legrace a nejrůznějších zážitků. Troufám si říct, že i přes rekordní účast 50 lidí, byl náš tábor připraven a zorganizován daleko lépe než předchozí roky.

Tábor se jmenoval Quo vadis, což v překladu znamená „Kam kráčíš?“. Byl zasunut do prostředí, kdy byli pronásledováni první křesťané, tedy několik let po Kristu. Na první tři dny přijel Děda, který s námi míval výborné přednášky a dokonce i hry. Povídal nám o biřmování, duševní dospělosti a občas zabrousil i do svého mládí. Vše bylo nesmírně zajímavé a já litoval, že tu s námi Děda nemůže být déle.

Počasí nám také umožnilo časté koupání v rybníku, které na dvou posledních táborech prakticky neexistovalo. Měli jsme zde také zajímavý karneval a jednu noční hru, jejímž cílem bylo dostat se ke světýlku umístěnému v lese.

Večer jsme mívali hlídky, na kterých jsem zažil dva případy. Byl již večer, ale přesto bylo světlo, neboť zářivý měsíc ozařoval zdejší krajinu a jen občas ho zastínil ospalý mrak. V té romantické noční přírodě jsme pročešávali les s baterkami a honili noční narušitele. Byly to krásné chvíle.

Na táboře bylo opravdu tolik zážitků, že kdybych je měl všechny popsat, zabral bych nejméně pět A4 a na to bohužel nemám čas. A proto bych se ještě zmínil o našem nočním putování, které považuji za velmi zajímavou příhodu. Inu ten večer jsme měli dovoleno spát pod širákem, ovšemže jen ti starší. Protože jsme byli v jednom houfu, bylo zde velké rušno a nikomu se nechtělo spát – aspoň myslím. Vedoucí měli pro nás připravený noční výlet, o kterém jsme zatím neměli žádné ponětí. A tak se nás snažili uklidnit a nenápadně přemluvit, abychom šli spát. No, přiznávám se, dalo jim to pořádně zabrat, než nás konečně uklidnili.

Asi za hodinu nás opět někdo probudí. Otevřu oči. Ještě stále svítí měsíc a blikají hvězdy. Zatím tomu nevěnuji velkou pozornost. Potom k nám ale promlouvá Vítkův a Tomášův hlas: „Blíží se Římani, musíte

okamžitě uprchnout! Vemte si s sebou spacáky, karimatky a všechny věci, které budete potřebovat na přespání a na odpolední chůzi.“ „Nesmíte probudit nikoho z mladších, jinak hra končí!“ V tu ránu se začali všichni balit. Já a Marek jsme se domluvili, že zkusíme přespát tu jednu noc bez spacáku a karimatky. To, že jsme měli pouze malé baťůžky a nechtělo se nám nikoho zatěžovat našimi spacáky, nás v této myšlence ještě utvrdilo.

U srubu jsme dostali svačinku a pak jsme se ještě spočítali. Já a Marek (Brauner) jsme si dávali velký pozor, aby nikdo nezpozoroval naše malé baťůžky. Ostatní nesli velké krosny, z nichž největší, obrovitánskou měl Vítek Herman. Za chladné, jasné noci prozářené měsíčním jasem, jsme vyrazili vpřed. Zastavili jsme se u starobylého vítochovského kostela, krásně osvětleného reflektory, a přešli jsme ještě několik vesnic, než jsme se vnořili do tmavých lesů. A právě od této chvíle se nám začalo jít velmi těžce, neboť cesta začala prudce stoupat. Po útrpné cestě jsme se dostali na rozhlednu Karasín, kde se Aniče Hermanové podařilo vyvolat poplach, a tak jsme se tu dlouho nezdrželi. Seběhli jsme po sjezdařské louce za čtyřikrát rychlejší čas, než za který jsme sem vylezli. Pak jsme šli delší dobu po rovince a občas klesali dolů. Zanedlouho jsme dorazili na silnici, na které nás přepadl našťěstí jen krátký déšť. Odtud cesta opět stoupala. Když jsme vkročili do lesa, čekal nás snad nejtěžší úsek tohoto putování. Byl to velmi prudký a snad půl kilometru dlouhý kopec, na jehož vrcholku jsme měli přespát. Já a Marek jsme se odebrali do ústraní, aby nikdo nezpozoroval, že nemáme spacáky, a přemýšleli jsme, kde přespíme. Nakonec jsme našli v lese mýtinu jen několik metrů nad hlavní skupinou. Když jsem chtěl vyběhnout z lesa, zaryl se mi do stehna ostnatý drát, který byl natažený kolem dvou stromů. Dodnes mě po něm zdobí nohu slabé jizvy.

Navlékli jsme si na sebe všechny vrstvy, které jsme měli, a ulehli jsme na travnatý podrost. Byl to opravdu zajímavý pocit usínat jen tak bez ničeho na přikrytí v té tiché noční krajině. Chladnou noc občas přerušil krátký déšť, takže nám bylo trochu zima. Já měl na sobě našťěstí dost vrstev a navíc mě hřála čerstvá rána, ale Marek občas klepal kosu. Jakmile však vylezlo sluníčko, rychle jsme se přesunuli na slunnou louku a nabírali jsme příjemné teplo, které rozehřívalo naše ztuhlé kosti. Kolem desáté hodiny se všichni probudili, a tak jsme po-

kračovali v našem výletu.

Cílem této výpravy byl hrad Zubštejn, na kterém jsme se potkali s mladší skupinou a zahráli jsme si s nimi zajímavou hru na osvobozování křesťanů. Po hře jsme si uvařili polévku, a pak už následovala cesta zpět do tábora.

Na konec svého vypravování bych chtěl strašně moc poděkovat všem organizátorům, hlavně tetě Evě, strýcovi Františkovi, všem kuchařkám a vlastně každému, kdo se podílel na dobré atmosféře tohoto tábora.

Martin Přehnal (Mungo)

Modlitební setkání

Drazí mladí, mladí a mladí! – tedy: mladí mladého věku, mladí středního věku a mladí vyššího věku!

Od října tohoto roku se v naší farnosti obnovuje stará akce v novém plášti – akce nazvaná MOST. Proč právě MOST? Je to zkratka slov – modlitební setkání. Modlitba, ta staví mosty mezi lidmi, mezi farnostmi. Původní myšlenkou této akce je právě stavba mostů mezi farnostmi, proto jsme se v loňském roce pokoušeli tuto akci pořádat vždy jednou za měsíc v různých farnostech Brna. Putování po farnostech se však neosvědčilo, a proto se letos pokoušíme obnovit setkávání pravidelně vždy první neděli v měsíci v naší farnosti. Původní myšlenka MOSTů však zůstává.

Proč to neobvyklé oslovení? Protože MOSTy jsou určeny právě vám, kteří jste mladí – mladí srdcem, otevřeným srdcem, naslouchajícím srdcem, hledajícím srdcem, radostným srdcem. Hodina strávená před svatostánkem je naplněná rozjímáním nad Božím slovem, modlitbou, zpěvem, tichem... Po programu v kostele bude vždy otevřená farní kavárna. Tentokrát se zamyslíme nad tématem: jak je na tom naše víra? Je živá nebo mrtvá? Neváhejte a přijďte za námi 9. listopadu v 17.00! Na následující setkání si rezervujete 7. prosinec!

Klára Fantová (fantak@email.cz)

Plenární sněm na webu

Seriál postřehů, reflexí a možných východisek z prvního zasedání Plenárního sněmu katolické církve přináší její webové stránky Pastoračního střediska brněnské diecéze (<http://www.biskupstvi.cz/pastorace> nebo <http://pastorace.biskupstvi.cz>). V seriálu se vyjadřují delegáti a další pozvaní hosté sněmu za brněnskou diecézi. Odpovědi na dané otázky mají nejen zmapovat jejich vystupování na sněmu, jejich osobní hodnocení prvního zasedání, ale také navrhnout, co sněmovní proces znamená pro brněnskou diecézi zde a nyní.

Za Brno se na sněmu zúčastnili biskupové Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle a Mons. ThDr. Petr Esterka, generální vikář Mons. Mgr. Jiří Mikulášek, soudní vikář ThDr. Josef Pacal, rektor Nepomucena Mons. Dr. Jan Mráz, za řeholníky S. M. Mgr. Zdislava Nosková, zvolení účastníci za brněnskou diecézi byli brněnský děkan ThLic. Václav Slouk, vedoucí Katechetického centra Mgr. Marie Špačková, a dále Marcela Muzikářová a Klára Fantová. Mezi experty byl Prof. PhDr. Vladimír Smékal, CSc. a Ing. Cyril Martinek. Jako pozorovatel byl přítomen Ludvík Koleček. V organizačním zázemí sněmu velkou práci odvedli také Mons. Dr. Karel Janoušek, Mgr. Jakub Holík a další.

Svatocecilské setkání v Brně

Biskupství brněnské a Musica sacra – Jednota na zvelebení církevní hudby na Moravě, pořádají již po osmé Svatocecilské setkání pro chrámové hudebníky a zpěváky.

Setkání bude zahájeno v sobotu 22. 11. v 9.00 hodin v katedrále bohoslužbou, kterou bude celebrovat Jiří Mikulášek, generální vikář brněnské diecéze. Při ní bude uvedena Dvořákova mše D dur a další autorovy skladby jako příprava na blížící se 100. výročí úmrtí tohoto velkého hudebního skladatele. Účinkuje Dómský smíšený sbor pod vedením Petra Kolaře. Při této příležitosti dostanou osvědčení ti, kteří

během letošního roku složili kvalifikační zkoušky kantorů.

Po mši budou mít všichni účastníci příležitost k přátelskému setkání v prostorách Biskupství brněnského, Petrov 2.

Musica sacra, která loni oslavila 10. výročí činnosti, vědomě navázala na činnost Jednoty na zvelebení církevní hudby na Moravě, u jejíž kolébky stál v roce 1882 Leoš Janáček. Pořádá víceleté kurzy i jednorázové semináře pro varhaníky, pravidelná Svatocecilské setkání, setkání dětských, mládežnických i dospělých chrámových sborů či odborné zájezdy s prohlídkami varhan. Podílí se také na vydávání liturgických hudebnin, pro který zřídila hudební archiv, a vydává vlastní Zpravodaj pro několik set svých členů.

Předklášteří u Tišnova slaví 770. výročí založení

---

14. výročí kanonizace sv. Anežky České (12. 11. 1989) vzpomenou letos v bazilice Nanebevzetí Panny Marie ve starobylém klášteře Porta coeli v Předklášteří u Tišnova, který vybudovala královna Konstancie, matka světice.

Mši bude v neděli 16. listopadu v 9.30 hodin celebrovat Jiří Kopejsko, generál a velmistr Rytířského řádu s červenou hvězdou, který založila svatá Anežka. Bohoslužbu doprovodí zpěvem akademický pěvecký sbor Moravan z Brna.

Za zmínku stojí, že cisterciácké opatství v Předklášteří u Tišnova, založené před 770 lety, v roce 1233, královnou Konstancií, která ve zdejší bazilice Nanebevzetí Panny Marie našla i místo svého odpočinku, získalo poštovní známku. Portál hlavního chrámu kláštera je považovaný za nejnáročnější architekturu střední Evropy 13. Století a jeho součástí je tympanon, který zobrazuje právě nová známka v hodnotě 6,50 Kč. Jejím tvůrcem je grafik Karel Zeman, na realizaci se podílel rytec Jaroslav Tvrdoň.

Krpoláček v elektronické verzi

Elektronickou verzi Krpoláčka si můžete stáhnout na webu naší farnosti – <http://farnost.katolik.cz/krpole> (sekce „Krpoláček“).

Náměty a příspěvky

Pokud se chcete podílet na přípravě Krpoláčka, můžete své příspěvky a náměty vkládat do schránky sdružení Archa u hlavního vchodu. Prosíme uveďte spolu se svým příspěvkem i své jméno a kontakt na vás (nejlépe telefonní číslo nebo elektronickou adresu). Děkujeme.

Pokud máte možnost nám předat příspěvek elektronickou poštou, můžete jej poslat na adresu krpolacek@katolik.cz.

Prosincové číslo vyjde *7. 12. 2003*, uzávěrka pro něj je *30. 11. 2003*.